

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. liepos 25 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Trimatis prekių ženklas, vaizduojantis iš keturių batonėlių sudarytos šokolado plytelės formą – Motyvų ginčijimas apeliaciniame skunde – Neleistinumas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – 7 straipsnio 3 dalis – Dėl naudojimo įgyto skiriamąjo požymio įrodymas“

Sujungtose bylose C-84/17 P, C-85/17 P ir C-95/17 P

dėl trijų apeliacinių skundų pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį, kurių pirmieji du pateikti 2017 m. vasario 15 d., o paskutinis – 2017 m. vasario 22 d.,

Société des produits Nestlé SA, įsteigta Vevé (Šveicarija), atstovaujama *advocaat* G.S.P. Vos ir QC S. Malynicz,

apeliantė,

palaikoma

European Association of Trade Mark Owners (Marques), įsteigtos Lesteryje (Jungtinė Karalystė), atstovaujamos *Rechtsanwalt* M. Viefhues,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Mondelez UK Holdings & Services Ltd, anksčiau – *Cadbury Holdings Ltd*, įsteigtai Aksbridže (Jungtinė Karalystė), atstovaujamai QC T. Mitcheson ir baristerio J. Lane Heald, įgaliotų solisitorių P. Walsh ir J. Blum,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO), atstovaujamai A. Folliard-Monguiral,

atsakovei pirmojoje instancijoje (C-84/17 P),

Mondelez UK Holdings & Services Ltd, anksčiau – *Cadbury Holdings Ltd*, įsteigta Aksbridže, atstovaujama QC T. Mitcheson ir baristerio J. Lane Heald, įgaliotų solisitorių P. Walsh, J. Blum ir C. MacLeod,

apeliantė

* Proceso kalba: anglų.

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO), atstovaujamai A. Folliard-Monguiral,
atsakovei pirmojoje instancijoje,

Société des produits Nestlé SA, įsteigta Vevè, atstovaujama *advocaat* G.S.P. Vos ir QC S. Malynicz,
į bylą pirmojoje instancijoje įstojusiai šaliai (C-85/17 P),
ir

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama A. Folliard-Monguiral,
apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Mondelez UK Holdings & Services Ltd, anksčiau – *Cadbury Holdings Ltd*, įsteigta Aksbridže, atstovaujama QC T. Mitcheson ir baristerio J. Lane Heald, įgaliotų solisitorių P. Walsh ir J. Blum,
ieškovei pirmojoje instancijoje,

Société des produits Nestlé SA, įsteigta Vevè, atstovaujama *advocaat* G.S.P. Vos ir QC S. Malynicz,
į bylą pirmojoje instancijoje įstojusiai šaliai (C-95/17 P),

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija)

kuri sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai J. Malenovský, M. Safjan, D. Šváby ir M. Vilaras (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. vasario 22 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2018 m. balandžio 19 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniams skundais *Société des produits Nestlé SA* (toliau – *Nestlé*), *Mondelez UK Holdings & Services Ltd*, anksčiau – *Cadbury Holdings Ltd* (toliau – *Mondelez*) ir Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) prašo panaikinti 2016 m. gruodžio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Mondelez UK Holdings & Services / EUIPO – Société des produits Nestlé (Šokolado plytelės forma)* (T-112/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:735, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis panaikino 2012 m. gruodžio 11 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 513/2011-2) dėl registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros tarp *Cadbury Holdings* ir *Nestlé* (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

- 2 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„[Europos Sąjungos] prekių ženklas turi vieningą statusą. Jis turi vienodą galią visoje [Sąjungoje]: jis gali būti registruojamas, perleidžiamas, nuo jo atsisakoma, jis gali būti savininko teises panaikinančio ar paskelbiamo negaliojančiu sprendimo dalyku, jo naudojimas gali būti uždraustas tik visos [Sąjungos] mastu. Šis principas yra taikomas, jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip.“

- 3 Šio reglamento 7 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Neregistruojami šie žymenys:

<...>

b) neturintys jokio skiriamąjo požymio prekių ženklai;

<...>

2. 1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tik dalyje [Sąjungos].

3. Šio straipsnio 1 dalies b, c ir d punktų nuostatos netaikomos, jeigu dėl prekių ženklo naudojimo jis yra tapęs atskiriamu nuo tų prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos [jis įgijo skiriamąjį požymį tų prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, atžvilgiu].“

- 4 Šio reglamento 52 straipsnis buvo išdėstytas taip:

„1. Padavus prašymą [EUIPO] arba priešiškinį teisių pažeidimo byloje, [Europos Sąjungos] prekių ženklas paskelbiamas negaliojančiu:

a) jeigu [Europos Sąjungos] prekių ženklas buvo įregistruotas nesilaikant 7 straipsnio reikalavimų;

<...>

2. Jeigu [Europos Sąjungos] prekių ženklas buvo įregistruotas pažeidžiant 7 straipsnio 1 dalies b, c arba d punktų reikalavimus, įregistravimo vis dėlto negalima paskelbti negaliojančiu, kai ženklas, naudojamas po įregistravimo, įgyja skiriamąjį požymį toms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas.

3. Jeigu negaliojimo pagrindai yra tiksliai tam tikroms prekėms ar paslaugoms, kurioms [Europos Sąjungos] prekių ženklas yra įregistruotas, prekių ženklas paskelbiamas negaliojančiu tiksliai šioms prekėms ar paslaugoms.“

- 5 To paties reglamento 65 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Teisingumo Teismui galima skųsti Apeliacinės tarybos sprendimus dėl apeliacijų.

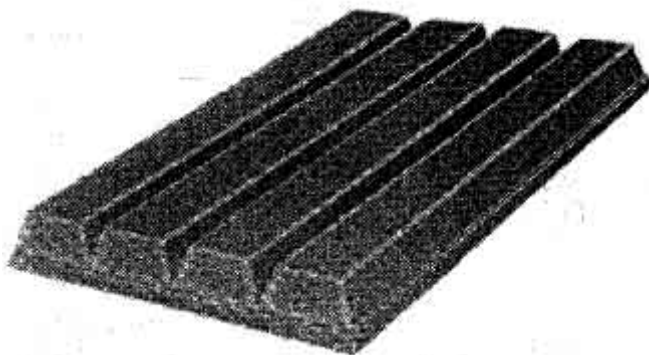
2. Skundą galima pateikti dėl kompetencijos stokos, dėl esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, dėl Sutarties, šio reglamento arba bet kurios su jos taikymu susijusios teisės normos pažeidimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais.

3. Teisingumo Teismas turi teisę panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą.

4. Byloje gali dalyvauti bet kuri Apeliacinėje taryboje vykusios procedūros šalis, kuriai jos sprendimas turėjo neigiamų padarinių.
5. Skundas Teisingumo Teisme gali būti paduotas per du mėnesius nuo pranešimo apie Apeliacinės tarybos priimtą sprendimą dienos.
6. Reikalaujama, kad [EUIPO] imtųsi Teisingumo Teismo sprendimams vykdyti būtinų priemonių.“

Bylų aplinkybės

6. Bylų aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–11 punktuose ir šio proceso tikslais gali būti apibendrintos taip.
7. 2002 m. kovo 21 d. *Nestlé* pateikė EUIPO prašymą įregistruoti šį trimatį žymenį:

8. Registracijos buvo prašoma produktams, priskirtiems prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 30 klasės. 2006 m. liepos 28 d. nurodytas žymuo buvo įregistruotas kaip Europos Sąjungos prekių ženklas prie 30 klasės priskirtiems produktams, atitinkantiems tokį aprašymą: „Saldainiai [sweets], kepiniai, miltiniai konditerijos gaminiai, sausainiai, pyragai, vafLIAI“ (toliau – ginčijamas prekių ženklas).
9. 2007 m. kovo 23 d. *Cadbury Schweppes plc* (vėliau – *Cadbury Holdings*, o dabar – *Mondelez*) pateikė EUIPO prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia, remdamasi, be kita ko, Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktu. 2011 m. sausio 11 d. EUIPO Anuliavimo skyrius patenkino šį prašymą ir pripažino ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia. Gavusi *Nestlé* apeliaciją, EUIPO antroji apeliacinė taryba ginčijamu sprendimu panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą. Apeliacinė taryba, be kita ko, nusprendė, kad, nors ginčijamas prekių ženklas savaime neturi skiriamojo požymio produktų, kuriems jis buvo įregistruotas, atžvilgiu, *Nestlé* pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį įrodė, kad šis prekių ženklas dėl naudojimo įgijo šį požymį tiems patiems produktams.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

10. Ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. vasario 19 d., *Mondelez* prašė panaikinti ginčijamą sprendimą. Savo ieškiniui pagrįsti ji pateikė tris pagrindus. Bendrasis Teismas išnagrinėjo tik pirmąjį ieškinio pagrindą, padalytą į keturias dalis ir susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 2 dalies, aiškinamos kartu su šio reglamento 7 straipsnio 3 dalimi, pažeidimu.

- 11 Skundžiamo sprendimo 21–44 punktuose Bendrasis Teismas analizavo *Mondelez* pirmojo ieškinio pagrindo antrą dalį ir pripažino ją pagrįsta. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 41–44 punktų, Bendrasis Teismas konstatavo, jog Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad *Nestlé* įrodė ginčijamo prekių ženklo naudojimą kepiniams, miltiniams konditerijos gaminiams, pyragams ir vafliams. Todėl Bendrasis Teismas analizavo tik tas likusias *Mondelez* pirmojo ieškinio pagrindo dalis, kurios buvo susijusios su saldainiais (*sweets*) ir sausainiais. Skundžiamo sprendimo 21–44 punktai neginčijami nė viename apeliaciniame skunde.
- 12 Skundžiamo sprendimo 45–64 punktuose Bendrasis Teismas analizavo ir atmetė *Mondelez* ieškinio pirmojo pagrindo pirmą dalį, susijusią su ginčijamo prekių ženklo nenaudojimu tokia forma, kuria jis buvo įregistruotas.
- 13 Skundžiamo sprendimo 65–111 punktuose Bendrasis Teismas nagrinėjo ir atmetė *Mondelez* ieškinio pirmojo ieškinio pagrindo trečią dalį, susijusią su ginčijamo prekių ženklo nenaudojimu kaip kilmės nuorodos ir šiuo klausimu pateiktų įrodymų nepakankamumu. Grįsdamas tokią išvadą, pirma, skundžiamo sprendimo 94 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ginčijamo prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymai, kuriuos *Nestlé* pateikė EUIPO, buvo reikšmingi įrodymai, kurie, vertinami bendrai, galėjo įrodyti, kad atitinkama visuomenė minėtą prekių ženklą suvokė kaip nurodantį nagrinėjamų prekių komercinę kilmę. Antra, to paties sprendimo 107 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad Apeliacinė taryba išanalizavo ginčijamo prekių ženklo skiriamąjį požymio įgijimą dėl naudojimo ir konkrečiai patvirtino savo išvadą, susijusią su skiriamąjį požymio įgijimu, kiek tai susiję su Danija, Vokietija, Ispanija, Prancūzija, Italija, Nyderlandais, Austrija, Suomija, Švedija ir Jungtine Karalyste.
- 14 Galiausiai skundžiamo sprendimo 112–178 punktuose Bendrasis Teismas analizavo *Mondelez* ieškinio pirmojo pagrindo ketvirtą dalį. Skundžiamo sprendimo 143 punkte jis pažymėjo, kad Antroji apeliacinė taryba padarė klaidą, iš esmės nusprendusi, kad, siekiant įrodyti visoje Sąjungoje dėl naudojimo įgytą skiriamąjį požymį, pakako įrodyti, kad didelė atitinkamos visuomenės dalis Sąjungoje, apimanti visas valstybes nares ir visus regionus, suvokė nagrinėjamą prekių ženklą kaip nurodantį šiuo prekių ženklu žymimų prekių komercinę kilmę ir kad nebuvo būtina įrodyti prekių ženklo skiriamąjį požymio, įgyto dėl jo naudojimo kiekvienoje atitinkamoje valstybėje narėje.
- 15 Vis dėlto, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 144 ir 145 punktų, Bendrasis Teismas laikėsi nuomonės, jog negalima atmesti, kad, nors Apeliacinė taryba teisiškai klaidingai suprato nagrinėjimo kriterijų, skirtą įrodyti prekių ženklo skiriamąjį požymį, įgytam dėl jo naudojimo visoje Sąjungoje, vis dėlto ji teisingai taikė šį kriterijų nagrinėdama *Nestlé* pateiktus įrodymus. Taigi jis nusprendė esant tikslinga išnagrinėti Apeliacinės tarybos atliktą šių įrodymų vertinimą.
- 16 Išnagrinėjęs įrodymus, susijusius su Prancūzija, Italija, Ispanija, Jungtine Karalyste, Vokietija, Nyderlandais, Danija, Švedija, Suomija ir Austrija, Bendrasis Teismas atitinkamai skundžiamo sprendimo 146, 148, 151, 153, 155, 158, 159, 164 ir 167 punktuose konstatavo, jog Apeliacinė taryba pagrįstai nusprendė, kad buvo įrodyta, jog ginčijamas prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį visose šiose valstybėse narėse.
- 17 Vis dėlto skundžiamo sprendimo 173 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Apeliacinė taryba nepriėmė aiškaus sprendimo dėl to, ar buvo įrodyta, kad ginčijamas prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį Belgijoje, Airijoje, Graikijoje ir Portugalijoje ir kad ji neįtraukė šių valstybių narių tarp tų, kurių atveju nusprendė, kad šio skiriamąjį požymio įgijimas yra įrodytas.
- 18 Iš to paties sprendimo 177–179 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas pripažino pagrįsta *Mondelez* ieškinio pirmojo pagrindo ketvirtą dalį ir panaikino visą ginčijamą sprendimą dėl to, kad Apeliacinės tarybos nagrinėjimas, ar ginčijamas prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, buvo

nepagrįstas, nes ji nepriėmė sprendimo dėl to, kaip atitinkama visuomenė, be kita ko, Belgijoje, Airijoje, Graikijoje ir Portugalijoje, suvokė šį prekių ženklą, ir neišanalizavo dėl šių valstybių narių *Nestlé* pateiktų įrodymų.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 19 Apeliaciniu skundu byloje C-84/17 P *Nestlé* Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą dėl to, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį ir 52 straipsnio 2 dalį,
 - priteisti iš *Mondelez* bylinėjimosi išlaidas.
- 20 Apeliaciniu skundu byloje C-85/17 P *Mondelez* prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamo sprendimo 37–44, 58–64, 78–111 ir 144–169 punktus, taip pat to sprendimo 177 punkto dalį, pagal kurią „buvo įrodyta, kad [ginčijamas] prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo Danijoje, Vokietijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Nyderlanduose, Austrijoje, Suomijoje, Švedijoje ir Jungtinėje Karalystėje“.
- 21 Apeliaciniu skundu byloje C-95/17 P EUIPO Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą ir
 - priteisti iš *Mondelez* bylinėjimosi išlaidas.
- 22 2017 m. gegužės 10 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-84/17 P, C-85/17 P ir C-95/17 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.
- 23 Atsiliepime į apeliacinį skundą *Nestlé* Teisingumo Teismo prašo:
 - atmesti apeliacinį skundą byloje C-85/17 P kaip akivaizdžiai nepriimtina arba akivaizdžiai nepagrįsta, priimant nutartį arba subsidiariai – sprendimą ir
 - priteisti iš *Mondelez* bylinėjimosi išlaidas.
- 24 Atsiliepime į apeliacinį skundą *Mondelez* Teisingumo Teismo prašo:
 - atmesti apeliacinius skundus bylose C-84/17 P ir C-95/17 P ir
 - priteisti atitinkamai iš *Nestlé* ir EUIPO bylinėjimosi išlaidas šiose dviejose bylose.
- 25 Atsiliepime į apeliacinį skundą EUIPO Teisingumo Teismo prašo:
 - patenkinti apeliacinį skundą byloje C-84/17 P,
 - atmesti apeliacinį skundą byloje C-85/17 P ir
 - priteisti iš *Mondelez* bylinėjimosi išlaidas, kurių patyrė EUIPO.

26 2017 m. lapkričio 13 d. Teisingumo Teismo kancelijai pateiktu aktu *European Association of Trade Mark Owners (Marques)* (Europos prekių ženklų savininkų asociacija, Jungtinė Karalystė (*Marques*)), remdamasi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antra pastraipa, paprašė leisti įstoti į bylą C-84/17 P palaikyti *Nestlé*, kuri yra apeliantė šioje byloje, reikalavimų. 2018 m. sausio 12 d. nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas patenkino šį prašymą.

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

27 2018 m. gegužės 17 d. Teisingumo Teismo kancelijai pateiktu raštu *Nestlé* paprašė nurodyti atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnį.

28 Grįsdama savo prašymą ji, pirma, remiasi, kaip ji mano, nauju faktu, paaaiškėjusiu jau pateikus generalinio advokato išvadą. Ji teigia prie EUIPO bylos medžiagos pridėjusi įrodymus, skirtus patvirtinti, kad, kiek tai susiję su ginčijamu prekių ženklu pažymėtu produktu, įrodymai, pateikti dėl Danijos, Vokietijos, Ispanijos, Prancūzijos, Italijos, Nyderlandų, Austrijos, Suomijos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės rinkų, taip pat galiojo Belgijos, Airijos, Graikijos, Liuksemburgo ir Portugalijos rinkoms. Generalinio advokato išvados 87 punkte esančią priešingą nuorodą, anot jos, lėmė *Nestlé* advokato klaidingas atsakymas, nes jis nesuprato generalinio advokato per posėdį jam užduoto klausimo.

29 Antra, *Nestlé* teigia, kad 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli / VRDT* (C-98/11 P, EU:C:2012:307) vertime į anglų kalbą padaryta klaida, kurią generalinis advokatas nurodė savo išvados 70 punkte, turi būti aptarta bylos šalių.

30 Primintina, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute ir Teisingumo Teismo procedūros reglamente šalims nenumatyta galimybės pateikti pastabų dėl generalinio advokato išvados (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / Aer Lingus ir Ryanair Designated Activity*, C-164/15 P ir C-165/15 P, EU:C:2016:990, 31 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Pagal SESV 252 straipsnio antrą pastraipą generalinio advokato pareiga – viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai teikti motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statutą jis turi dalyvauti. Teisingumo Teismo nesaisto nei generalinio advokato išvada, nei ją grindžiantys motyvai.

32 Taigi šalies nesutikimas su generalinio advokato išvada, nepaisant to, kokie klausimai joje nagrinėjami, savaime negali būti motyvas, pateisinantis žodinės proceso dalies atnaujinimą (2018 m. vasario 28 d. Sprendimo *mobile.de / EUIPO*, C-418/16 P, EU:C:2018:128, 30 punktą).

33 Vis dėlto pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį Teisingumo Teismas, išklauses generalinį advokatą, gali bet kada nutarti pradėti arba atnaujinti žodinę proceso dalį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu baigus žodinę proceso dalį šalis pateikė naują faktą, kuris gali būti lemiamas Teisingumo Teismui priimant sprendimą.

34 Šiuo atveju taip nėra. Išklauses generalinį advokatą Teisingumo Teismas mano, kad jam pateikta visa reikiama informacija sprendimui priimti ir kad byla neturi būti nagrinėjama atsizvelgiant į naują faktą, kuris galėtų būti lemiamas jam priimant sprendimą, ar naują argumentą, dėl kurio šalys jam nepateikė nuomonės.

35 Iš tiesų šio sprendimo 28 punkte apibendrinti *Nestlé* teiginiai neįrodo jokio naujo fakto buvimo, nes ji remiasi įrodymais, jau pridėtais prie bylos medžiagos iki teismo posėdžio. Šiais teiginiais *Nestlé* iš tiesų siekia, kad būtų iš naujo išnagrinėti jos advokato per posėdį pateikti pareiškimai. Dėl 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli / VRDT* (C-98/11 P, EU:C:2012:307) įvairių

kalbinių versijų skirtumų reikia pažymėti, kad teismo posėdžio dieną šis sprendimas buvo prieinamas visomis oficialiosiomis kalbomis, todėl šalys turėjo galimybę pateikti pastabų dėl galimų vertimo klaidų, jei manė, kad tos klaidos turėjo ypatingos reikšmės nagrinėjamos byloms.

- 36 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismas mano, kad nereikia atnaujinti žodinės proceso dalies.

Dėl apeliacinių skundų

Dėl apeliacinio skundo byloje C-85/17 P priimtimumo

Šalių argumentai

- 37 *Nestlé* teigia, kad *Mondelez* apeliacinis skundas yra nepriimtinas, nes juo tik prašoma Teisingumo Teismo panaikinti tam tikrus skundžiamo sprendimo motyvus, bet ne rezoliucinę dalį.
- 38 *Mondelez* teigia, kad jos apeliacinis skundas priimtinas, neatsižvelgiant į tai, kad Bendrasis Teismas panaikino visą ginčijamą sprendimą. Tai, kad Bendrasis Teismas atmetė kai kuriuos jos argumentus, turės įtakos Apeliacinės tarybos nagrinėjimui, kuri ši turės atlikti po ginčijamo sprendimo panaikinimo. Kadangi Apeliacinė taryba saistoma šių argumentų atmetimo, *Mondelez* mano turinti teisę ginčyti skundžiamą sprendimą. Grįsdama savo argumentus ji remiasi 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Procter & Gamble / VRDT* (C-383/99 P, EU:C:2001:461) 19–26 punktais.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 39 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnio pirmą ir antrą pastraipus apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo galutinių sprendimų gali paduoti „bet kuri pagal visus savo reikalavimus arba jų dalį bylą pralaimėjusi šalis“.
- 40 Bylos šalių reikalavimai iš esmės tenkinami ar atmetami teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje. Pagal Procedūros reglamento 169 straipsnio 1 dalį apeliaciniu skundu reikalaujama visiškai arba iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą, koks jis yra rezoliucinėje dalyje.
- 41 Kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 43 punkte, šioje nuostatoje nurodytas apeliaciniam skundui taikomas pagrindinis principas, pagal kurį apeliacinis skundas teikiamas dėl skundžiamo Bendrojo Teismo sprendimo rezoliucinės dalies ir negali būti teikiamas tik dėl tam tikrų to sprendimo motyvų pakeitimo (2017 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *British Airways / Komisija*, (C-122/16 P, EU:C:2017:861, 51 punktas).
- 42 Apeliacinis skundas, kuriuo siekiama ne skundžiamo sprendimo, t. y. jo rezoliucinės dalies, panaikinimo, nors ir dalinio, o tik tam tikrų šio sprendimų motyvų pakeitimo, yra nepriimtinas (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba ir Nyderlandai / Al-Aqsa*, C-539/10 P ir C-550/10 P, EU:C:2012:711, 44 ir 50 punktai).
- 43 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad *Mondelez* apeliaciniame skunde reikalaujama panaikinti ne skundžiamo sprendimo rezoliucinę dalį, o tik kai kuriuos jo motyvus.

- 44 Tiesa, 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendime *Procter & Gamble / VRDT* (C-383/99 P, EU:C:2001:461, 19–26 punktai) Teisingumo Teismas pripažino priimtinu apeliacinį skundą, kuriuo nebuvo prašoma panaikinti konkretaus Bendrojo Teismo sprendimo rezoliucinės dalies punkto, nes iš šio sprendimo motyvų buvo matyti, kad Bendrasis Teismas priėmė sprendimą, kuris nebuvo aiškiai išdėstytas rezoliucinėje dalyje.
- 45 Vis dėlto, skirtingai nuo bylos, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, iš *Mondelez* apeliaciniame skunde nurodytų skundžiamo sprendimo motyvų nematyti, kad juose yra Bendrojo Teismo sprendimas atmesti jos reikalavimus.
- 46 Ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba nusprendė, kad prekių ženklas neturėjo jam būdingo skiriamą poįžymio, tačiau įgijo jį dėl naudojimo, todėl *Mondelez* prašymas pripažinti šio prekių ženklo registraciją negaliojančia turėjo būti atmestas.
- 47 Ginčijamo sprendimo pirma dalis, kuri, beje, buvo palanki *Mondelez*, nebuvo ginčijama Bendrajame Teisme, nes, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 16 punkto, teismo posėdyje *Nestlé* atsisakė reikalavimo panaikinti šią pirmą dalį.
- 48 Bendrasis Teismas nagrinėjo tik antrą ginčijamo sprendimo dalį. Šiuo klausimu iš skundžiamo sprendimo 12 ir 15 punktų matyti, kad *Mondelez* ieškinio reikalavimais buvo tik siekiama, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas ir iš kitų šalių priteistos bylinėjimosi išlaidos.
- 49 Nors *Mondelez* apeliaciniame skunde nurodytuose skundžiamo sprendimo punktuose Bendrasis Teismas atmetė tam tikrus jos argumentus, pateiktus prašymui panaikinti ginčijamą sprendimą pagrįsti, jis pritarė kitiems argumentams ir galiausiai patenkino *Mondelez* reikalavimus dėl panaikinimo, nes panaikino visą ginčijamą sprendimą.
- 50 Taigi *Mondelez* apeliaciniu skundu siekiama tik kai kurių skundžiamo sprendimo motyvų pakeitimo, todėl toks apeliacinis skundas turi būti pripažintas nepriimtinu remiantis šio sprendimo 42 punkte nurodyta jurisprudencija.
- 51 Atsižvelgiant į Procedūros reglamento 169 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus vienareikšmius reikalavimus, šios išvados negali paneigti *Mondelez* argumentas, kad Apeliacinei tarybai yra privalomi skundžiamo sprendimo motyvai, kuriuos ji ginčija apeliaciniame skunde.
- 52 Bet kuriuo atveju *res judicata* galia taikoma tik tiems sprendimo motyvams, kurie grindžia jo rezoliucinę dalį, todėl nuo jos neatskiriami (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba ir Nyderlandai / Al-Aqsa*, C-539/10 P ir C-550/10 P, EU:C:2012:711, 49 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 53 Vadinas, Bendrajam Teismui panaikinus EUIPO sprendimą, motyvai, kuriais remdamasis šis teismas atmetė tam tikrus šalių pateiktus argumentus, negali būti laikomi įgijusiais *res judicata* galia.
- 54 Taigi nagrinėjamu atveju, priešingai, nei teigia *Mondelez*, Apeliacinė taryba nėra saistoma fakto, kad Bendrasis Teismas atmetė tam tikrus argumentus, ir ši bendrovė prirėikus gali kelti tuos pačius argumentus ieškinyje, kuri ji galbūt pareikš dėl būsimo sprendimo, priimto Bendrajam Teismui panaikinus ginčijamą sprendimą.
- 55 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad apeliacinis skundas byloje C-85/17 P turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl apeliacinių skundų bylose C-84/17 P ir C-95/17 P

- 56 Savo apeliacinį skundą byloje C-84/17 P *Nestlé* grindžia vieninteliu pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 2 dalies, siejamos su to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalimi, pažeidimu.
- 57 Savo ruožtu EUIPO nurodo du apeliacinio skundo byloje C-95/17 P pagrindus, kurių pirmasis susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu, o antrasis – su Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 2 dalies, siejamos su to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalimi, pažeidimu.
- 58 Vis dėlto, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 49 punkte, konstatuotina, kad nors šio apeliacinio skundo pirmasis pagrindas formaliai susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu, iš tikrųjų juo Bendrajam Teismui priekaištaujama dėl tos pačios teisės klaidos, kuri nurodyta to paties apeliacinio skundo antrajame pagrinde. Iš tiesų šiame pirmajame pagrinde EUIPO tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 139 punkte Bendrasis Teismas prieštaringai išaiškino Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį. Jei tai tiesa, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas šią nuostatą.
- 59 Taigi reikia kartu išnagrinėti apeliacinio skundo byloje C-84/17 P vienintelį pagrindą ir apeliacinio skundo byloje C-95/17 P abu pagrindus.

Šalių argumentai

- 60 *Nestlé*, palaikoma *Marques*, ir EUIPO teigia, kad skundžiamo sprendimo 139 punkte konstatavęs, kad skiriamasis požymis, įgytas dėl naudojimo, turi būti įrodytas visoje Sąjungos teritorijoje, o ne tik didelėje ar didžiojoje jos dalyje ir kad todėl šio požymio įgijimo negalima pripažinti, jeigu naudojimo įrodymai neapima Sąjungos dalies, net jeigu ji yra nedidelė arba ją sudaro tik viena valstybė narė, Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį, kaip ją išaiškino Teisingumo Teismas 2012 m. gegužės 24 d. Sprendime *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli / VRDT* (C-98/11 P, EU:C:2012:307).
- 61 Kaip teigia *Nestlé*, *Marques* ir EUIPO, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, konstatavusi, jog pakanka įrodyti, kad didelė atitinkamos visuomenės dalis visoje Sąjungoje, įskaitant visas valstybes nares ir visus regionus, prekių ženklą suvokė kaip nurodantį prekių, kurios žymimos ginčijamu prekių ženklu, komercinę kilmę ir kad nebuvo būtina įrodyti skiriamojo požymio, įgyto dėl naudojimo visose atitinkamose valstybėse narėse.
- 62 Taigi Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, konstatuodama skiriamąjį ginčijamo prekių ženklo požymį, įgytą dėl naudojimo, ir nepriimdama sprendimo dėl to, kaip ši prekių ženklą suvokia atitinkama Belgijos, Airijos, Graikijos ir Portugalijos visuomenė, taip pat neanalizuodama dėl šių valstybių narių pateiktų įrodymų.
- 63 *Nestlé*, *Marques* ir EUIPO teigia, kad šis Bendrojo Teismo aiškinimas yra sutelktas į atskirai vertinamas nacionalines rinkas, todėl jis nesuderinamas su vienodu Europos Sąjungos prekių ženklo statusu ir pačiu vieningos rinkos buvimu. Iš tiesų, dėl vienodo Europos Sąjungos prekių ženklo statuso nereikia atsižvelgti į valstybių narių teritorines sienas vertinant skiriamojo požymio įgijimą dėl naudojimo, kaip patvirtinta 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Leno Marken* (C-149/11, EU:C:2012:816) 44 punkte.
- 64 *Mondelez* mano priešingai, kad Bendrasis Teismas teisingai aiškino ir taikė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį ir 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimą *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli / VRDT* (C-98/11 P, EU:C:2012:307). Anot *Mondelez*, nepakanka, kad Europos Sąjungos prekių ženklas turėtų skiriamąjį požymį didelėje Sąjungos dalyje, jeigu jis neturi skiriamojo požymio kitoje Sąjungos dalyje, net jei ši dalis yra tik viena valstybė narė.

65 *Mondelez* nuomone, kitokia išvada sukeltų paradoksalų rezultatą, kad prašymas įregistruoti prekių ženklą, kuris turi būti atmestas dėl skiriamojo požymio nebuvimo tik vienoje valstybėje narėje, vis dėlto galėtų būti patenkintas ir prekių ženklas galėtų būti įregistruotas kaip Europos Sąjungos prekių ženklas ir dėl to juo būtų galima remtis šios valstybės narės teismuose.

Teisingumo Teismo vertinimas

66 Reikia priminti, kad, kaip nurodyta Reglamento Nr. 207/2009 1 straipsnio 2 dalyje, Europos Sąjungos prekių ženklas turi vieningą statusą ir vienodą galią visoje Sąjungoje.

67 Kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 119 ir 120 punktuose, iš vieningo Europos Sąjungos prekių ženklo statuso išplaukia, jog tam, kad žymenį būtų leista įregistruoti, reikia, kad jis turėtų skiriamąjį požymį visoje Sąjungoje. Būtent todėl pagal nurodyto reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su to paties straipsnio 2 dalimi, prekių ženklas neregistruojamas, jei neturi skiriamojo požymio dalyje Sąjungos.

68 Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalis, pagal kurią leidžiama registruoti žymenis, dėl naudojimo įgijusius skiriamąjį požymį, turi būti aiškinama atsižvelgiant į šį reikalavimą. Taigi iš vienodo Europos Sąjungos prekių ženklo statuso matyti, jog tam, kad žymenį būtų leista įregistruoti, jis turi turėti jam būdingą arba dėl naudojimo įgytą skiriamąjį požymį visoje Sąjungoje.

69 Šiuo aspektu pirmiausia reikia pažymėti, kad 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimas *Leno Merken* (C-149/11, EU:C:2012:816), kuriuo remiasi *Nestlé* ir EUIPO, nagrinėjamu atveju nėra svarbus, nes jame aiškinta šio reglamento 15 straipsnio 1 dalis, susijęs su jau įregistruoto Europos Sąjungos prekių ženklo naudojimu iš tikrųjų.

70 Žinoma, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad reikalavimai, keliami tikrinant, ar prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas, kaip apibrėžta 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) 15 straipsnio 1 dalyje, kuri be pakeitimo buvo pakartota Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, yra analogiški reikalavimams, susijusiems su žymens skiriamojo požymio įgijimu dėl naudojimo siekiant jį įregistruoti, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio 3 dalį (2013 m. balandžio 18 d. Sprendimo *Colloseum Holding*, C-12/12, EU:C:2013:253, 34 punktas).

71 Vis dėlto svarbu pažymėti, kad, skirtingai nuo bylos, kurioje priimtas 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimas *Leno Merken* (C-149/11, EU:C:2012:816), kuriame Teisingumo Teismas patikslino, kad vertinant prekių ženklo „naudojimą iš tikrųjų Bendrijoje“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalį, nereikia atsižvelgti į valstybių narių teritorines sienas, 2013 m. balandžio 18 d. Sprendimas *Colloseum Holding* (C-12/12, EU:C:2013:253) susijęs ne su geografiniu paplitimu, svarbiu vertinant naudojimą iš tikrųjų, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, bet su galimybe pripažinti, kad toje nuostatoje įtvirtinta prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų sąlyga įvykdyta, kai įregistruotas prekių ženklas, įgijęs skiriamąjį požymį dėl kito sudėtinio prekių ženklo, kurio dalis jis yra, naudojimo, naudojamas tik šiame kitame sudėtiname prekių ženkle arba tik kartu su kitu prekių ženklu ir šių dviejų prekių ženklų derinys pats įregistruotas kaip prekių ženklas.

72 Taigi 2013 m. balandžio 18 d. Sprendimo *Colloseum Holding*, (C-12/12, EU:C:2013:253) 34 punkto negalima aiškinti taip, kad reikalavimai, taikomi vertinant geografinį paplitimą, leidžianti įregistruoti prekių ženklą dėl naudojimo, yra analogiški reikalavimams, leidžiantiems išsaugoti prekių ženklo savininko teises.

- 73 Taip pat pažymėtina, kad, kiek tai susiję su jau įregistruoto Europos Sąjungos prekių ženklo naudojimu iš tikrųjų, nėra nuostatos, analogiškos Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 2 daliai, todėl negalima automatiškai daryti prielaidos dėl tokio naudojimo nebuvimo vien todėl, kad atitinkamas prekių ženklas nebuvo naudotas Sąjungos dalyje.
- 74 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad nors pagrįsta reikalauti, kad Europos Sąjungos prekių ženklas būtų naudojamas didesnėje nei tik vienos valstybės narės teritorijoje, kad galėtų būti laikomas „naudojamu iš tikrųjų“, negalima atmesti galimybės, kad tam tikromis aplinkybėmis prekių arba paslaugų, kurioms Europos Sąjungos prekių ženklas įregistruotas, rinka apima tik vienos valstybės narės teritoriją, todėl šio prekių ženklo naudojimas šioje teritorijoje gali atitikti Europos Sąjungos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų sąlygas (2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Leno Merken*, C-149/11, EU:C:2012:816, 50 punktas).
- 75 Atvirksčiai, kalbant apie skiriamojo požymio įgijimą dėl prekių ženklo naudojimo, primintina, kad Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, jog pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį žymuo gali būti įregistruotas kaip Europos Sąjungos prekių ženklas tik pateikus įrodymą, kad jis dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį Sąjungos dalyje, kurioje *ab initio* neturėjo tokio požymio, kaip tai suprantama pagal to paties straipsnio 1 dalies b punktą (2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Storck / VRDT*, C-25/05 P, EU:C:2006:422, 83 punktas). Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad to straipsnio 2 dalyje nurodytą Sąjungos dalį prireikus gali sudaryti viena valstybė narė.
- 76 Vadinas, prekių ženklas, kuris *ab initio* neturėjo skiriamojo požymio visose valstybėse narėse, pagal šią nuostatą gali būti įregistruotas tik įrodžius, kad dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį visoje Sąjungos teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli / VRDT*, C-98/11 P, EU:C:2012:307, 61 ir 63 punktus).
- 77 Tiesa, 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli / VRDT* (C-98/11 P, EU:C:2012:307), kuriuo remiasi *Nestlé* ir EUIPO, 62 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, kad nors tiesa, kad turi būti įrodyta, jog prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį toje Sąjungos dalyje, kurioje *ab initio* neturėjo tokio požymio, būtų nepagrįsta reikalauti pateikti tokio įgijimo įrodymų atskirai dėl kiekvienos valstybės narės.
- 78 Vis dėlto, priešingai, nei teigia *Nestlé* ir EUIPO, iš šio samprotavimo nematyti, kad kai prekių ženklas neturi būdingo skiriamojo požymio visoje Sąjungoje, norint jį įregistruoti kaip Europos Sąjungos prekių ženklą pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį, pakanka įrodyti, kad jis dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį didelėje Sąjungos dalyje, net jei tokių įrodymų nebuvo pateikta dėl kiekvienos valstybės narės.
- 79 Šiuo aspektu reikia pabrėžti skirtumą tarp, pirma, įrodytinų faktų, t. y. kad būdingo skiriamojo požymio neturėjęs žymuo įgijo tokį požymį dėl naudojimo, ir, antra, šiuos faktus galinčių patvirtinti įrodinėjimo priemonių.
- 80 Iš tiesų pagal jokią Reglamento Nr. 207/2009 nuostatą nereikalaujama atskirais įrodymais įrodyti skiriamojo požymio įgijimą dėl naudojimo kiekvienoje konkrečioje valstybėje narėje. Todėl negali būti atmesta galimybė, kad įrodymai, patvirtinantys konkretaus žymens dėl naudojimo įgytą skiriamąjį požymį, gali turėti reikšmės, kalbant apie kelias valstybes nares ar net apie visą Sąjungą.
- 81 Pavyzdžiui, kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 78 punkte, dėl tam tikrų prekių ar paslaugų ūkio subjektai gali sugrupuoti kelias valstybes nares į vieną platinimo tinklą ir, visų pirma dėl savo rinkodaros strategijos, laikyti šias valstybes nares viena ir ta pačia nacionaline rinka. Tokiu atveju žymens naudojimo tokioje tarpvalstybinėje rinkoje įrodymai gali turėti reikšmės visoms atitinkamoms valstybėms narėms.

- 82 Tas pats būtų, jei dėl geografinio, kultūrinio ar kalbinio dviejų valstybių narių artumo vienos valstybės atitinkama visuomenė pakankamai pažinotų kitos valstybės rinkoje siūlomas prekes ar paslaugas.
- 83 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nors pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį norint įregistruoti prekių ženklą, *ab initio* neturinti skiriamąjį požymio visose Sąjungos valstybėse narėse, nebūtina pateikti šio prekių ženklo dėl naudojimo įgyto skiriamąjį požymio įrodymų dėl kiekvienos atskiros valstybės narės, pateiktais įrodymais turi būti galima įrodyti tokį įgijimą visose Sąjungos valstybėse narėse.
- 84 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į klausimą, ar pateiktų įrodymų pakanka tam, kad būtų įrodyta, jog konkretus žymuo dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį toje Sąjungos teritorijos dalyje, kurioje *ab initio* neturėjo tokio požymio, pirmiausia turi atsakyti EUIPO padaliniai, vertindami įrodymus.
- 85 Ši vertinimą kontroliuoja Bendrasis Teismas, kuris, gavęs ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, vienintelis turi kompetenciją konstatuoti faktus ir juos vertinti. Tačiau faktinių aplinkybių vertinimas, jeigu Bendrajam Teismui pateikti įrodymai nebuvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, kurį nagrinėdamas apeliacinį skundą gali tikrinti Teisingumo Teismas (2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *DKV / VRDT*, C-104/00 P, EU:C:2002:506, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 86 Vis dėlto, jeigu EUIPO padaliniai ar Bendrasis Teismas, įvertinę visus jiems pateiktus įrodymus, padaro išvadą, kad kai kurių iš jų pakanka įrodyti, jog konkretus žymuo dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį toje Sąjungos dalyje, kurioje jis *ab initio* neturėjo tokio požymio ir todėl jie pagrindžia jo įregistravimą kaip Europos Sąjungos prekių ženklo, šią išvadą jie privalo aiškiai nurodyti savo atitinkamuose sprendimuose.
- 87 Nagrinėjamu atveju, viena vertus, iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 139 punkte padarė išvadą, kad taikant Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį prekių ženklui, neturinčiam būdingo skiriamąjį požymio visoje Sąjungoje, naudojant šį ženklą įgytas skiriamasis požymis turi būti įrodytas visoje jos teritorijoje, o ne vien didelėje ar didžiojoje Sąjungos teritorijos dalyje, todėl, nors šį įrodymą galima pateikti dėl visų atitinkamų valstybių narių bendrai ar dėl skirtingų valstybių narių arba jų grupių atskirai, įrodinėjimo pareigą turinčiam asmeniui neužtenka pateikti tokio įgijimo įrodymų, kurie neapima Sąjungos dalies, net jeigu ją sudaro tik viena valstybė narė.
- 88 Kita vertus, atsižvelgiant į tuos pačius argumentus, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 170–178 punktuose teisingai nusprendė, kad ginčijamame sprendime padaryta teisės klaida, nes Apeliacinė taryba priėjo prie išvados, kad ginčijamas prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, todėl jam taikoma Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalis, tačiau nenagrinėjo, ar šis prekių ženklas įgijo tokį skiriamąjį požymį Belgijoje, Airijoje, Graikijoje ir Portugalijoje.
- 89 Darytina išvada, kad vienintelis apeliacinio skundo byloje C-84/17 P pagrindas ir du apeliacinio skundo byloje C-95/17 P pagrindai, o kartu ir abu šie apeliaciniai skundai turi būti atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 90 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. To paties reglamento 138 straipsnio 1 ir 2 dalyse, taikomose apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, nustatyta, kad, pirma, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo, ir, antra, jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Teisingumo Teismas sprendžia, kaip turi būti paskirstytos bylinėjimosi išlaidos.

- 91 Kadangi visi apeliaciniai skundai buvo atmesti, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant *Marques*, kaip į apeliacinį procesą įstojusią šalį, pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 3 dalį.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinius skundus.**
- 2. *Société des produits Nestlé SA, European Association of Trade Mark Owners (Marques), Mondelez UK Holdings & Services Ltd* ir Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.